Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

Endel, Roman
Majer, Ferdinand

[s.l.], 1731-1732

Articulus 1us

urn:nbn:de:bsz:31-120354

Visual Library

n̄ maxt gen et subjeg ad brutu et hoē sed At ñ gen ad hoē inkl
gō ctra ats cu aaē ut ē ñ hōē gtractū et reale ḡit membra
hrea n̄ ā aaē ut est gen; cu realiter ē mentem dividens.
Divisio iam partibꝫ enunciatiōis de noē verbo ita oratiōe et modi sciendi
facilius sfiabitur. Dsiō enunciationis, quæ ita sonat: enunciaō ē
oratio indicans unum de alio dicit oraō, qd quenit cu modis sciendi
quib indicani et ñ indicativa; sicut qd ñ dtur extra prædicatu et
subjectum ut antea vidimꝰ, ita nec dabitr enunciaō nisi actu indicari
cu prædictu et subjectum sint partes essis, quæ partes cu ñ sint nisi in aalī ita nec enunciaō
dabitur nisi dotu seu enunciaō, nisi actu indicat. Dicit necessario indicans
ñ affirmans ū negans nec veru v falsu, dicens sunt eū n'ē bona definitio
superiori hac supposō ē augetio ???mi ꝑ se et, suo sphatu idē, qd in Dsiō
ad includerent membra dividēa, bonus ꝑ li ꝑ se supposō manet, si
ꝑ suo sphato supposi fallita n'ē bona Dsiō. dut Divisio prōō ē oraō
affirmans ū negans, cu prō dsti in affirmativū et negativū. Tenderoꝗ includunt
membra dividēa in Dsiōe ???. aētur a se dicere. aaē Dsiō, qd sit hi
aut brutum cu ???mi debet ā hi abstr ahi et dici aaē ē principium sti.
affirmaō itaq, ant ngāō ē proprieta, ??? veritas aut falsitas
ratio. hæc ota clarius fiunt ex divisione enuntiaōis, quare sit

Quæstio 9a

Quotuplex sit enunciaō

Articulus 1us

Enunciaōe De Categorica et hypothetica.

Enunciaō 1o dividitur in Categoricā seu simplicē et hypotheticā seu
compositā, 1a est quæ constat prædicato uno, subjecto uno, sed una copula, ut
Petrus est doctus nec obstat qd aliqd subjectum sit oraō aut etiā pars integra
ut eg Petrus doctus ē justus, aut Petrus qui ē logicus ē doctus tales enim ē
Petrus doctus et Petrus qui ē logicus ratiōe unius extremi habent subject simplex
et ?ra, quo in illa 3a ē copula unica principalis, seu copula replicatoria
se tenens ex parte subjecti et constituens unum extremum superiꝰ adde copula n.a
numeris prædictū cu subjecto idē dici de prædictō si sit integra propō eg: Incertum ē
an Salomon sit salvatus nec an Salomon sit salvatus ē prdm in qbꝰ ubꝰ
probꝰ ??? omnū prædictum. Subjectum et una copula principalis constitui si ??? simplices
seu Categoricas ū compositas, propō hypothetica composita seu conjuncta ē, quæ constat
pluribus aut saltem duabus propōbꝰ tanquam partibus, seu copulis inter se unitis, quod
aliquo modo differt ā simplici, ??? qd hæc unico verbo seu copula ē,

alia ē et si qm̄, significū ē, qd si simplex uniat tmō aut ppos que se non habet p modū tmi, ista illa neitrūmo sedppos

St qd s ppos hypothetica fieri videt copulativa, disiunctiva, conditionalis causalis et rationalis – copulativa ē qd duae ppos categoricae uniunt p particula et eo ipso uniunt et stendes, ad huius ppos veritatem ambae partes debent ē verae, ad falsitatem sufficit unā ē falsā, et tunc tota ppo ē falsa, ut hic ut integra dicat possibilis n sufficit, qd ambae partes possint

ē compossibiles | simpliciter p ita hoc ponit sedsimul debent de hac ppos seorsum etiā est impossibilis.

Disiunctiva ē, cuius partes uniunt p particula vel sive aut similibus ut sol lucet, v nox ē. hec ē vera, si eorū una sit vera, falsa ē si neutra sit vera. si ē ambo sint vera disiunctivus v in particula ē sumit in negat. ita ut unū amborū excludat seorsum sensu tūc ex ē disiunctiva vera sit ita habet. tunc si ambae sint vera utiq falsa ē disiunctivā si ante posita ē ī n in negatione sumimus sed tūc pot ide sonat ac vere falsā et ad minima ita se habet. ē sufficit qd ambae sint vera, ut eo t seorsum est ē dixit.

Conditionalis ē si dua ppos p particula conditio si uniunt utriq eqque causalis ē impossibilis ad huius veritatem sufficit si a latere inferat c. et c latere sequitur ex a. sive dein a et c vera sint s falsa, ut ē allata ppos patet, equus cūm nec ē causalis nec impossibilis.

Causalis ē, qd duae ppos uniunt p particula causā qa ā sicut, ut homicida est morte puniendus, quia alterius mortem intulit ad huius veritatem n sufficit qd causa latere inferat ex a et a verū sit, sed requiritur ut a sit causa effectus, unde ista ē vera, hic compossibilis qa causalis, alia vero falsa, illa ē causalis quā impossibilis sunt cum et huius causas videt ē compossibilē verum sit et inferat etiā c. ē causalē, qa cum compossibilitas nec causa ratio bene vero causalitas ē causa compossibilitati, dicto modo una

Rationalis tandem ē qd dua ppos uniunt p particula qa ad huius veritatem requiritur, ut a sit verum, unde falsa est hec ppos rationalis, equus ē causalis qd ē impossibilis, insuper ē debet latere sequi ex a, unde falsa ē hec ppos, Petrus ē homo, qd ambulat, ea ergo

Num 152 us. | Inferes 1o ppos hypotheticas n ē simpliciter ppos sed tūc ē qd solum dicit ipsa efficiat ppos categoricas simplicem, unā, sive veram una quantitate seu hic qd. 2o ppos hypothetica ē tūm enunciare seu predicare unā aliquid de alia, qm uniant una cū alia, causa aut ppos ē enunciabile aut enunciare unū de alio, ut qd n habeant illam ppos. neque etiā verū, quae stricte et proprie possit dici vera s falsa, cū simpliciter vera s falsa sit sensu eminenter habet vera et falsa sunt sed ppos tūc impsa ex umbra et similitudine quadam, qā dicit

hypothetica ad categoricam fuit categoria unit subiectum et praedicatum ita et hypothetica unicam unam propositionem cum alia, unde et divisio propositionis categoricae et hypotheticae est analoga.

Inferes 2° tres retinas [illegible] eadem, et easdem propositiones [illegible] esse proprias quibus argumenta, ut patet [illegible] quae fuit nota [illegible], quo unum ex alio inferri deceatur: in quo sita est propria ratio argumentationis [illegible] simpliciter dicendi sit bonum et malum, aut verum et falsum simpliciter [illegible]. [illegible] convenit bonum et malum, verum et falsum [illegible] Num. 103 m.

Tres quoque istae [illegible] hae propositiones retinent fuit propositiones et argumentationes [illegible] sub diversis speciebus. [illegible] plus non sequitur [illegible] quod hos propositiones simpliciter fuit in genere argumentationum [illegible] quae [illegible] fuit simpliciter [illegible]: etiam constituent tales propositiones hypotheticas simpliciter in genere argumentationis [illegible] habeant quendam modum virtualiter connexionem et analogice [illegible] categor: [illegible] dictum [illegible] propositio esse absurdum, quod id quod simpliciter est in uno genere [illegible] in alio ob eandem [illegible] participat. Fuit non [illegible] dicere eadem esse simpliciter [illegible] ob aliquam similitudinem quam [illegible] partium habens: [illegible] concurrunt [illegible] Alia Num. 104 m.

Inferes 3°: propositiones hypotheticas esse affirmativas [illegible] quibus non [illegible] patet [illegible]. Ista propositio fuit negativa [illegible] affirmativa [illegible] propositiones hypotheticae [illegible] negativa: ut [illegible] habens propositiones hypotheticas: [illegible] habentur [illegible] habeant [illegible] hypotheticae: etiam non habebunt [illegible] partem. 152 m.

Articulus 2

De

Divisione propositionis simplicis seu

Categoricae

[illegible] propositionem hypotheticam quae ut tali non est vere et proprie propositio [illegible] propositionem categoricam dividimus porro [illegible]

[illegible] quod fuit in proposito [illegible] reperiunt. [illegible] et in propositione, quae est propositio [illegible] eadem [illegible] Num. 180 m.
[illegible] ex qua propositio [illegible] et [illegible], [illegible] est [illegible] habitudo: [illegible] convenire [illegible] simpliciter [illegible] convenit [illegible] et [illegible]